

T.g. D. 75c
số 31-1-94

Hàng 3-94
~~40~~

VÕ VĂN KIỆT VÀ ĐỖ MƯỜI: TRÁI DƯA HẤU

Tôn Thất Thiện

Thời đại dân chủ này, nhất là dân chủ tuyệt đối kiểu Âu Mỹ, ai muốn tin gì cũng được, và ai muốn căn cứ sự tin của mình trên lý thuyết gì cũng được. Tôi không thấy cần phải tranh luận với họ. Nhưng tôi đòi được tuyệt đối bình đẳng với họ, và xử dụng quyền có quan điểm riêng của tôi. Tôi đòi quyền này để nói lên quan điểm của tôi về lập luận "Việt Nam nay hết cọng sản rồi, còn chi mà chống đối; thôi về giúp nước đi!"

Lập luận trên đây rất thịnh hành hiện nay, nhất là trong giới "áp phe" -- là giới "chỉ làm ăn buôn bán" và "không làm chính trị" --, và một số người mà người Mỹ gọi là "professionals" -- người khoa bảng, muốn được liệt vào hàng ngũ trí thức, nhưng đồng thời, như những người làm "áp phe", họ lại nhấn mạnh rằng họ "chỉ là chuyên gia" và "không làm chính trị" --.

Tất nhiên, những người "chỉ làm ăn buôn bán" và "chỉ là chuyên gia" không đặt vấn đề chính thể và chính quyền: chính thể nào cũng được, chính quyền nào cũng vậy. Họ không đòi hỏi gì cả, sẵn sàng chấp nhận bất cứ chính thể và chính quyền nào: dân chủ, độc tài, cọng sản, chống cọng sản. Ai cầm quyền hành, ai cai trị, cũng được. Họ cho đó là một sự kiện phải chấp nhận để "làm ăn" hoặc "hành nghề". Đây là một điều rất hợp ý nhóm lãnh đạo ĐCSVN, và được họ khuyến khích với những danh từ đẹp đẽ là "yêu nước" và "giúp nước".

Võ Văn Kiệt: võ dưa hấu

Người được ban lãnh đạo ĐCSVN giao cho nhiệm vụ nói ngon nói ngọt, vuốt ve người Việt hải ngoại, dụ dỗ họ về xứ "giúp nước" để tỏ lòng "yêu nước" là Võ Văn Kiệt. Như tất cả các lãnh tụ cọng sản lão luyện, ông ta rất tin vào sự hữu hiệu của "tuyên vận" (tuyên truyền vận động -- agit-prop --), và ông ta là một tay phù thủy về ngành này. Ông ta đã trở tài của ông nhân dịp Hội nghị Việt kiều được triệu tập tại Hà Nội ngày 8-2-1993. Tại hội nghị này, ông ta đã ca rất véo von bài ca "đoàn kết, hoà hợp dân tộc", "ý thức dân tộc và lòng yêu nước", "xoá bỏ mặc cảm, xoá bỏ hận thù, nhìn về tương lai", "vượt lên trên các sự khác biệt, kể cả sự khác nhau về chính kiến", "non sông Việt Nam là của mọi người Việt Nam", "hướng về Tổ quốc"....

Ngoài ra, trong hai năm qua, ông ta lang bang khắp thế giới, đặc biệt là những nước tư bản dư vốn muốn tìm môi trường đầu tư, và ca hát bài ca "đổi mới", "mở cửa". Đi đâu ông ta cũng cười, cũng vui vẻ, cởi mở, xanh tươi như võ dưa hấu. Do đó, ông ta được các giới kinh doanh và báo chí ngoại quốc coi như lãnh tụ "nhóm cải tổ" bị "nhóm bảo thủ" ghét và muốn loại ra khỏi Chính trị bộ ĐCSVN. Và họ hô hào yểm trợ, giúp đỡ, và bảo vệ ông ta để ông ta tiếp tục ngồi ở chức vụ thủ tướng để duy trì ổn định chính trị và đường lối "cải tổ".

Điều hô hào đó có vẻ rất hữu lý và đáng gây cảm động! Nhưng, như ta sẽ thấy ở đoạn sau, người ngoại quốc và những người Việt dễ tin đầu có hiểu là ông Võ Văn Kiệt chỉ là cái vỏ của trái dưa hấu cọng sản. Xanh tươi, đẹp đẽ, và hấp dẫn lắm! Nhưng đó chỉ là cái vỏ của trái dưa hấu. Còn cái ruột thì lại khác hẳn! Nó đỏ lòe! Phải mổ trái dưa ra nhìn thì mới thấy. Tiêu biểu cho cái ruột đó là ngài Đỗ Mười. Ông này cũng là người cọng sản lão

luyện, nên không thua gì ông Võ Văn Kiệt về thủ đoạn tuyên vận. Chỉ có khác ở một điểm. Đó là ông ta được Chính trị bộ giao cho nhiệm vụ phải tuyên vận cán bộ đảng viên, thay vì dư luận không cộng sản hay chống cộng sản ở ngoài nước. Và nhiệm vụ của ông ta là nói ngược lại những gì mà ông Kiệt nói! Nếu đối ngoại, với người ngoài ông Kiệt nói "chúng tôi xanh" thì trong nội bộ, với cán bộ và đảng viên thì ông Mười phải nói "chúng ta đỏ". Một đảng là **chúng tôi**, một đảng là **chúng ta**. Trong tiếng Việt, "chúng tôi" và "chúng ta" khác nhau to!

Đỗ Mười: ruột dưa hấu

Xấp xỉ một năm sau khi ông Võ Văn Kiệt triệu tập Việt kiều để tuyên vận (8/2/1993) thì Ban Bí Thư ĐCSVN triệu tập hội nghị cán bộ (ngày 3/3/1994) để nghe ông Đỗ Mười giải thích về đường lối của Đảng đã được quyết định tại Hội nghị VII và những nghị quyết của Trung Ương Đảng tiếp theo đó để tránh những sự ngộ nhận có thể xảy ra trong hàng ngũ Đảng sau khi Hoa Kỳ bỏ cấm vận.

Ông tổng bí thư Đỗ Mười nhấn mạnh: để đánh giá tình hình cũng như để có thái độ xử lý đúng đắn các tình huống "trước hết phải đứng vững trên quan điểm giai cấp và đấu tranh giai cấp". Ông ta nói đây là "vấn đề lớn" và "phải có quan điểm vững vàng về giai cấp và đấu tranh giai cấp thì việc đánh giá tình hình mới chính xác...." Ông ta nói: "Chúng ta đang tiếp tục vận dụng và phát triển học thuyết Mác-Lê-nin và tư tưởng Hồ Chí Minh thích hợp với điều kiện mới...."

Về chính trị thì ông Đỗ Mười nhắc lại quan điểm đã được Đại Hội VII và VII-B nhấn mạnh là nhất quyết không chấp nhận đa nguyên đa đảng. Điều này ai cũng biết rõ rồi nên tưởng không cần bàn đến ở đây.

Điều cần ghi chú ở đây là giải thích về các biện pháp kinh tế tư bản mà mục đích thực sự được rất ít người hiểu, nhất là trong các giới kinh doanh và báo chí ở ngoại quốc, kể cả trong giới Việt kiều. Các giới này thường được đọc qua báo chí ngoại quốc và nghe một số người đi Việt Nam về nói rằng Việt Nam hiện nay đang "go down the capitalist road" -- -- đang chuyển rõ rệt sang con đường tư bản --. Việt Nam "nay hết cộng sản rồi". Chính những cán bộ cộng sản, kể cả cán bộ gộc cũng nói như vậy. Và ngay cả ông Võ Văn Kiệt, trong bài diễn văn đọc tại hội nghị Việt kiều nói trên cũng không đề cập gì đến chủ nghĩa cộng sản cả!

Nhưng trong nội bộ Đỗ Mười đã nói gì? Về kinh tế nhiều thành phần, một chính sách làm cho nhiều người hỷ hững là "cộng sản đã bỏ chủ nghĩa xã hội", ông Đỗ Mười nói: "chúng ta....sử dụng tư bản và các hình thức kinh tế tư bản chủ nghĩa để xây dựng chủ nghĩa xã hội" và "rõ ràng là việc sử dụng các thành phần kinh tế là nhằm phát huy cao độ sức mạnh bên trong của cả nước, kết hợp với tận dụng sức mạnh bên ngoài...không phải đi theo con đường tư bản....chúng ta phải thực hiện tư tưởng của Lê-nin....dùng hình thức tư bản và dùng tư bản để xây dựng chủ nghĩa xã hội." Và, cuối cùng, ông ta kết thúc: "Ngày nay cuộc đấu tranh giai cấp vẫn tồn tại và tiếp tục tồn tại. Cuộc đấu tranh ai thắng ai... đang diễn ra. nhưng đây là cuộc đấu tranh trong hoàn cảnh mới."

CS VN là trái dưa hấu: ngoài xanh trong đỏ

Sự thật rất giản dị, nếu ta luôn luôn nhớ bản chất của cộng sản, và đặc biệt của cộng sản là gì. Nó là một trái dưa hấu, ngoài xanh trong đỏ. Nó là một tập đoàn luôn luôn lường gạt người khác, nhất là những người khờ dại hay nhiều thiện chí nhất. Lừa gạt, nếu làm như vậy có lợi cho cộng sản, là một trong những giáo huấn bôn-sê-vích của Lê-nin, sự

tổ của cộng sản Việt Nam. Ông Hồ Chí Minh, là một trong những môn đệ xuất sắc nhất.. của Lê-nin, đã truyền lại đều đó cho môn đệ của ông trong ĐCSVN, và họ đã tỏ ra là học trò tốt trong lãnh vực này. Một giáo huấn căn bản khác của Lê-nin là phải luôn luôn thay đổi hình thức đấu tranh, tùy tình huống. Nơi nào và lúc nào cần ngọt ngào vuốt ve thì ngọt ngào vuốt ve, nơi nào cần gắt gao tàn bạo thì hết sức gắt gao và thẳng tay tàn bạo. Khởi cần thối mả, e ngại, hồ thẹn, gì cả. Có lợi cho Đảng là cứ làm, và phải làm. Và làm được như vậy là tinh thần cách mạng cao.

Ông Hồ còn truyền lại cho môn đệ một giáo huấn khác của Lê-nin là không khi nào để cho địch biết mình định làm gì -- giữ bí mật -- và đánh lạc hướng địch -- dương đông kích tây.

Một nguyên tắc nữa mà nhóm lãnh đạo ĐCSVN áp dụng đặc biệt là: Đảng quyết định tập thể. Tất cả những quyết định của Đảng, đặc biệt là về đường lối chính sách -- về chiến lược cũng như chiến thuật -- đều là quyết định của toàn thể Chính Trị Bộ, và không có người nào trong cơ quan này có quyền có quan điểm riêng. Một khi Chính Trị Bộ đã quyết định thì tất cả 15 ủy viên đều đồng ý.

Như vậy rõ ràng là không có vấn đề Võ Văn Kiệt thuộc phái cải cách và xé lẻ đi con đường phóng khoáng, trong khi Đỗ Mười thuộc phái bảo thủ và chống lại cải cách. Sự thật là trong Chính Trị Bộ quyết định một chính sách thả khói mù và giao cho Võ Văn Kiệt thi hành để lôi cuốn những phần tử dửng dăng, và dùng họ để vô hiệu hoá một phần nào những phần tử chống đối. Đồng thời, Chính Trị Bộ quyết định không thay đổi đường lối "tiến nhanh tiến mạnh lên chủ nghĩa xã hội".

Ở Hà Nội

20. 7. 64